

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ole Hansen): Resultatet af Udvalgets Forhandlinger om den foreliggende Sag er, som det fremgaar af Betænkningen, blevet dette, at et Flertal fremsætter Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, og at dette er tiltraadt af Indenrigsministeren. Naar jeg nu med saa faa Ord som muligt skal omtale de vigtigste Bestemmelser i Flertallets Ændringsforslag, maa jeg først gøre opmærksom paa de Krav, der stilles til Landmændene. Der kræves af disse, at de skal aflevere al Rug og Hvede med Undtagelse af den nødvendige Saasæd. Endvidere, at de Landmænd, som ikke har dyrket Vintersæd, skal aflevere 2 Tdr. Byg pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, og endelig at de Landmænd, som vel har dyrket Rug og Hvede, men hvis Areal, som er dyrket med disse Kornsorter, ikke udgør $\frac{1}{16}$ af den samlede Agermark, og som ikke er i Stand til at levere 2 Tdr. Rug eller Hvede pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, skal aflevere det manglende i Byg. I begge de sidstnævnte Tilfælde vil der dog ikke være at aflevere noget for de første 10 000 Kr.s Jordværdi. Disse 10 000 Kr.s Jordværdi svarer nemlig ganske nøje til dette, at alle, som afleverer Rug og Hvede, faar Ret til at kræve indtil 20 Tønder af det, de skal aflevere, ombyttet med Majs eller andre Foderstoffer. De, der afleverer Byg, faar altsaa denne Ombytningsret godtgjort i deres Leveringspligt, eller med andre Ord, de foretager selv Ombytningen. Som Vederlag for den afleverede Rug og Hvede faar de Landmænd, som ikke ønsker Ombytning med Foderstoffer, en Betaling af 30 Kr. pr. 100 kg, hvortil kommer, at saafremt Gennemsnittet af Majsprisen i det kommende Aar skulde overstige disse 30 Kr., vil det Beløb, hvormed Gennemsnitsprisen overstiger dem, blive at efterbetale. De Landmænd, som ønsker Ombytning af Rug og Hvede med Foderstoffer, sikres der her Ret til indtil 20 hkg, 20 Tønder, og forsaavidt som der senere ved Lov bliver truffet Bestemmelser om yderligere Ombytning, vil denne muligt kunne ske, men vi befinder os paa dette Omraade, med Hensyn til Ombytning af Rug og Hvede med Foderstoffer, paa et ret usik-

kert Grundlag. Vi ved ikke, i hvor stort Omfang denne Ombytning vil blive krævet af Landmændene, og vi ved ikke, hvor store Udgifter dette vil kunne medføre for Statskassen. Derfor er Udvalget blevet enigt med Ministeren om, at der i Oktober, naar der foreligger nærmere Oplysninger om dette Forhold, kan blive fremsat et Forslag om Tillæg til nærværende Lov. Een Ting er imidlertid ganske sikker, at denne Ombytning vil kræve et stort Maskineri sat i Gang. Det er der ingen Tvivl om. Den vil kræve et meget betydeligt Arbejde, og den vil ogsaa kræve ikke ringe Udgift for Staten. Men det er jo et Krav, der er rejst fra ledende Mænd indenfor Landbruget, og et Krav, som Regeringen har ment at burde stille sig imødekommende overfor. Folketinget har sluttet sig dertil, og her i dette Ting er der jo heller ikke rejst nogen som helst Indsigelse derimod. At der vil blive ikke ringe Vanskeligheder ved at gennemføre dette, tror jeg, at man ganske sikkert kan gaa ud fra. Forhaabentlig bliver disse Vanskeligheder ikke større, end at man kan komme udover dem. Men jeg vil gerne her henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, naar nu denne Ordning skal gennemføres — og vi skulde jo gerne have den gennemført, uden at der opstaar alt for megen Utilfredshed —, drager Omsorg for, at disse Foderstoffer, Majs, Klid og Oliekager, kan blive fordelt imellem Landbrugerne saa ligeligt, som det overhovedet er muligt. Her maa vi være forberedte paa, at der let vil komme Misstemninger frem. Det er givet, at hvis en enkelt Landmand f. Eks. fik tildelt udelukkende Klid, og han ogsaa ønskede Majs og Oliekager, saa vilde han ikke blive tilfreds, og hvis han udelukkende fik tildelt Majs og ogsaa ønskede Klid og Oliekager, blev han heller ikke tilfreds. Her maa der forhaabentlig kunne tages saadanne Hensyn, at Utilfredsheden ikke bliver alt for stor.

Jeg maa saa med Hensyn til Bestemmelserne i § 5 om den Betaling, som skal ydes for det leverede Korn, sige, at disse Bestemmelser kunde synes at være noget udviklede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at ærede Medlemmer, naar de læser § 5 igennem, vil finde, at de Bestemmelser, der der foreslaas, er noget udviklede og maaske ogsaa kan give Anledning til lidt Misforstaaelse. Vi har i Udvalget haft Øje derfor, men da det fra Administrationens Side meget er ønsket, at disse Bestemmelser blev formet, saaledes som